

مقایسه زمان نهفتگی و دامنه پتانسیل‌های برانگیخته شنواپی میان رس در نایینایان مادرزادی و افراد دارای بینایی هنجار در محدوده سنی ۱۴ تا ۲۰ ساله

قاسم محمدخانی (مربي)* ابوالفضل ملاصادقی رکن آبادی (کارشناس ارشد)، هاله مجیدی (کارشناس ارشد)، نعمت الله روح بخش (مربي) زهرا جعفری (کارشناس ارشد)، سعید اسدملایری (کارشناس ارشد)، شهروه جلابی (متخصص آمار)
گروه آموزشی شنواپی‌شناسی، دانشکده توانبخشی، دانشگاه علوم پزشکی تهران

چکیده

زمینه و هدف: تحریکات شنواپی و بینایی مهمترین عواملی هستند که امکان ارتباط با محیط بیرون را فراهم می‌کند. بنظر می‌رسد در جریان رشد و تکامل مغزی، کاهش ورودی بینایی موجب تقویت پاسخ‌های کورتیکال شنواپی و حسی-بدنی می‌شود. در این پژوهش زمان نهفتگی و دامنه پتانسیل‌های برانگیخته شنواپی میان رس در نایینایان مادرزادی و افراد دارای بینایی هنجار مورد بررسی قرار گرفته است.

روش بررسی: این مطالعه توصیفی تحلیلی روی ۴۰ دانش آموز نایینای مادرزاد و ۴۰ دانش آموز دارای بینایی هنجار در محدوده سنی ۱۴ تا ۲۰ ساله که از حساسیت شنواپی و همچنین رفلکس عضله رکابی طبیعی برخوردار بودند و هیچگونه مشکل گوش میانی نداشتند انجام شد. دلیل انتخاب این گروه سنی، تکامل پتانسیل‌های برانگیخته شنواپی میان رس می‌باشد. تمونه‌گیری بصورت تصادفی انجام شد.

یافته‌ها: در این بررسی دامنه امواج Na، Pa و Nb و همچنین زمان نهفتگی موج Na در دو گروه نایینایان و افراد دارای بینایی هنجار تفاوت معنی داری نداشتند. در حالی که بین زمان نهفتگی امواج Pa و Nb در دو گروه تفاوت معنی داری مشاهده شد.

نتیجه‌گیری: کاهش زمان نهفتگی امواج Pa و Nb در افراد نایینایان نسبت به افراد دارای بینایی هنجار احتمالاً نشان دهنده نوعی پادیده جبران حسی در افراد نایینایان است. بنظر می‌رسد بدلیل نوروپلاستیستی سرعت پردازش و درک شنواپی در افراد نایینایان بیشتر است.

کلید واژه‌ها: پتانسیل‌های برانگیخته میان رس، شنواپی، نایینایان

پتانسیل‌های برانگیخته شنواپی که بدون مشارکت فعال فرد قابل اجراست به منظور تخمین آستانه شنواپی و تشخیص اختلالات سیستم شنواپی مورد استفاده قرار می‌گیرد. از این پاسخ‌ها می‌توان برای بررسی رشد و تکامل و همچنین نوروپلاستیستی سیستم شنواپی بهره گرفت.

زمینه و هدف

تحریکات شنواپی و بینایی مهمترین عواملی هستند که امکان ارتباط با محیط بیرون را فراهم می‌کند. بنظر می‌رسد در جریان رشد و تکامل مغزی، کاهش ورودی بینایی موجب تقویت پاسخ‌های کورتیکال شنواپی و حسی-بدنی می‌شود.

جدول ۱- مقایسه متوسط دامنه موج Na (بر حسب میکرو ولت) در افراد بینا و نابینای مادرزاد توسط آزمون آماری t زوجی (n=40)

P مقدار	حداقل	حداکثر	خطای معیار	انحراف معیار	میانگین	نتایج آماری	
						افراد مورد بررسی	افراد بینا
۰.۷۳۲	۰.۲۸	۲.۹۱	۰.۱۳۱	۰.۰۲۳۱	۱.۶۵		
	۰.۲۵	۲.۹۵	۰.۱۶۶	۰.۰۴۸	۱.۷۲۵		افراد نابینای مادرزاد

مطالعه دارای شناوی هنجار بودند. در این پژوهش معیار شناوی هنجار، وجود آستانه‌های شناوی کمتر از ۲۰ دسی‌بل در فرکانس‌های آزمایشی ۸۰۰۰-۲۵۰ هرتز و تمپانوگرام طبیعی و همچنین رفلکس عضله رکابی طبیعی بود. افراد انتخاب شده تحت آزمایش قرار گرفتند. برای انجام آزمایش از روش الکترودگذاری استاندارد و پتخره زمانی ۱۰۰ میلی ثانیه و فیلتر باند گذرا ۱۰۰-۱۰ هرتز استفاده شد. محرك مورد استفاده کلیک با سرعت ۱۱ تحریک در ثانیه و سطح شدت آن ۱۰۰dBnHL بود. شایان ذکر است پتانسیل‌های برانگیخته شناوی میان رس شامل امواج Na و Pa و Nb و Pb است. در بررسی حاضر برای توصیف داده‌ها، شاخص‌های مرکزی میانگین و شاخص‌های پراکنده‌گی انحراف معیار و خطای معیار و به منظور تجزیه و تحلیل داده‌ها آزمون t و ضربه همبستگی پیرسون مورد استفاده قرار گرفت.

یافته‌ها

در بررسی نتایج حاصل از افراد مورد مطالعه، میانگین دامنه موج Na در افراد بینا ۱.۶۵ میکروولت و در افراد نابینا ۱.۷۲۵ میکروولت بود (جدول ۱). این اختلاف از نظر آماری معنی دار نبود ($P=0.732$).

بررسی‌های انجام شده روی نمونه‌های انسانی با استفاده از پتانسیل‌های برانگیخته شناوی میان رس و دیررس تشان من دهند که افراد نابینای مادرزاد نسبت به افراد بینا از درک شناوی حساس‌تری برخوردارند (Naveen 1998). در مطالعه Starlinger و Niemeyer (1981) زمان نهفتگی و دامنه امواج Nb از پتانسیل‌های برانگیخته شناوی میان رس در افراد نابینای مادرزاد به طور معنی‌داری کمتر از مقدار افراد دارای بینایی هنجار بود. در بررسی Wood (1985) از پتانسیل‌های برانگیخته شناوی دیررس در افراد نابینای مادرزاد با افراد دارای بینایی هنجار تفاوت معنی‌داری داشت. در پژوهش حاضر مقدار زمان نهفتگی و دامنه امواج MLR و LLR در دو گروه افراد نابینای مادرزاد و افراد دارای بینایی هنجار مورد مطالعه قرار گرفته است.

روش بررسی

این پژوهش روی ۴۰ دانش آموز نابینای مادرزاد و ۴۰ دانش آموز دارای بینایی هنجار در محدوده سنی ۱۴ تا ۲۰ ساله انجام شد. دلیل انتخاب این گروه سنی رشد و تکامل پاسخ‌های بود. نمونه‌ها بصورت تصادفی انتخاب شدند. افراد مورد

جدول ۲- مقایسه متوسط دامنه موج Pa (بر حسب میکروولت) در افراد بینا و نابینای مادرزاد توسط آزمون آماری t زوجی (n=40)

P مقدار	حداقل	حداکثر	خطای معیار	انحراف معیار	میانگین	نتایج آماری	
						افراد مورد بررسی	افراد بینا
۰.۶۷۹	۰.۲۷	۲.۹۲	۰.۰۹۲	۰.۰۷۹	۱.۲۸۹		
	۰.۳۶	۲.۹۰	۰.۱۰۳	۰.۰۵۳	۱.۲۲۲		افراد نابینای مادرزاد

جدول ۳- مقایسه متوسط دامنه موج Nb (بر حسب میکروولت) در افراد بینا و نابینای مادرزاد توسط آزمون آماری t زوجی (n=40)

P مقدار	حداقل	حداکثر	خطای معیار	انحراف معیار	میانگین	نتایج آماری	
						افراد مورد بررسی	افراد بینا
۰/۰۸	۰/۱۸	۱/۹۷	۰/۰۷۰	۰/۴۷۵	۰/۷۷۰		افراد بینا
	۰/۲۸	۱/۷۰	۰/۰۷۱	۰/۴۵۱	۰/۷۵۴		افراد نابینای مادرزاد

مقادیر زمان نهفتگی Na در دو گروه تفاوت معنی‌داری مشاهده نشد ($P=0.81$). زمان نهفتگی موج Pa در افراد نابینا 32.275 میلی‌ثانیه و در افراد بینا 34.24 (میلی‌ثانیه بود ($P=0.001$)). همچنین زمان نهفتگی موج Nb در افراد نابینا 41.305 میلی‌ثانیه و در افراد بینا 46.635 میلی‌ثانیه بود ($p=0.000$). بین مقادیر زمان نهفتگی امواج Nb و Pa در دو گروه تفاوت معنی‌داری وجود داشت (جدول ۵ و ۶).

میانگین دامنه موج Pa در افراد بینا 1.289 میکروولت و در افراد نابینا 1.232 میکروولت بود ($P=0.679$). میانگین دامنه موج Nb در افراد نابینا 0.770 میکروولت و در افراد نابینا 0.754 میکروولت بود ($P=0.8$). بین مقادیر دامنه Nb و Pa در دو گروه تفاوت معنی‌داری مشاهده نشد (جدول ۲). زمان نهفتگی موج Na در افراد نابینا 21.415 میلی‌ثانیه بود (جدول ۴). بین میلی‌ثانیه و در افراد بینا 21.51 میلی‌ثانیه بود (جدول ۴).

جدول ۴- مقایسه متوسط زمان نهفتگی موج Na (بر حسب میلی‌ثانیه) در افراد بینا و نابینای مادرزاد توسط آزمون آماری t زوجی (n=40)

P مقدار	حداقل	حداکثر	خطای معیار	انحراف معیار	میانگین	نتایج آماری	
						افراد مورد بررسی	افراد بینا
۰/۰۸۱	۱۸/۶	۲۶	۰/۲۲۹	۱/۴۵	۲۱/۵۱		افراد بینا
	۱۸/۶	۳۱/۹۵	۰/۲۹۶	۱/۸۷	۲۱/۴۱۵		افراد نابینای مادرزاد

جدول ۵- مقایسه متوسط زمان نهفتگی موج Pa (بر حسب میلی‌ثانیه) در افراد بینا و نابینای مادرزاد توسط آزمون آماری t زوجی (n=40)

P مقدار	حداقل	حداکثر	خطای معیار	انحراف معیار	میانگین	نتایج آماری	
						افراد مورد بررسی	افراد بینا
۰/۰۰۱	۲۸/۴	۴۲	۰/۴۸۶	۳/۰۷۴	۳۴/۲۲		افراد بینا
	۲۹	۳۷/۶	۰/۳۳۲	۲/۱۰۲	۳۲/۲۷۵		افراد نابینای مادرزاد

جدول ۶- مقایسه متوسط زمان نهفتگی موج Nb (بر حسب میلی‌ثانیه) در افراد بینا و نابینای مادرزاد توسط آزمون آماری t زوجی (n=40)

P مقدار	حداقل	حداکثر	خطای معیار	انحراف معیار	میانگین	نتایج آماری	
						افراد مورد بررسی	افراد بینا
۰/۰۰۰	۴۲/۸	۵۲/۲۰	۰/۳۰۷	۲/۲۶۰	۴۶/۶۲۵		افراد بینا
	۳۷	۴۲	۰/۳۸۶	۲/۴۴۰	۴۱/۳۰۰		افراد نابینای مادرزاد

گوش کردن بویژه در شرایط اکوستیکی دشوار می‌گردد. مکانیزمی که باعث شده نایینایان این برتری‌ها را کسب کنند پدرستی شناخته شده نیست، چنان حدس زده می‌شود که افراد نایینایان برتری‌ها را با تربیت مراکز بالاتر مغز بدست می‌آورند، مطالعات نشان می‌دهد که در جریان رشد و تکامل مغزی، کاهش ورودی بیسابیر موجب تقویت پاسخ‌های کورتیکال شنوایی وحسی - بدنی می‌شود. این امر احتمالاً به واسطه نوروپلاستیکی است (Wartman 2000).

در مطالعه حاضر بین میانگین زمان نهفتگی موج Na در افراد نایینایان و افراد دارای بینایی هنجار تفاوت معنی‌داری مشاهده نشد. مطالعات اخیر نشان می‌دهد منشاء این موج تالاموس، مغز میانی و نواحی زیر قشری است و احتمالاً پلاستیکی در این نواحی کمتر است. عبارت دیگر این نواحی نقش کمتری در جبران حسی بر عهده دارند. این یافته با نتایج مطالعه‌ای که توسط Naveen, Strinvias, Nirmala & Telles در سال ۱۹۹۷ انجام شد همخوانی دارد. به نظر Deiber (1988) نیز شاید عدم تغییر زمان نهفتگی موج Na در افراد نایینایان نسبت به افراد بینایی دلیل عدم تغییر در بخش دیانسفالیک مغز می‌باشد که منشاء احتمالی این پاسخ است.

نتایج آماری نشان داد بین میانگین زمان نهفتگی امواج Pa و Nb در افراد نایینایان و افراد دارای بینایی هنجار تفاوت معنی‌داری وجود دارد. عبارت دیگر زمان نهفتگی این امواج در افراد نایینایان کمتر از افراد بینایی است. این کاهش زمان نهفتگی در افراد نایینایان را می‌توان به افزایش سرعت پردازش اطلاعات شنوایی تعبیر نمود. مطالعات اخیر نشان می‌دهد این امواج عمدهاً از قشر شنوایی اولیه منشاء می‌گردند. در نتیجه کاهش زمان نهفتگی این امواج می‌تواند به علت تغییر ساختاری در قشر شنوایی اولیه باشد. این تغییر ساختاری نشان می‌دهد که برای پردازش اطلاعات شنوایی در قشر شنوایی اولیه عمل تسهیل صورت می‌گیرد و این عامل باعث افزایش سرعت پردازش اطلاعات شنوایی و در نتیجه کاهش زمان نهفتگی امواج می‌شود. افزایش سرعت پردازش اطلاعات شنوایی احتمالاً به واسطه نوروپلاستیکی قشر شنوایی اولیه است. نوروپلاستیکی به توانایی دستگاه عصبی در تحت تأثیر قرار گرفتن و تغییرات تدریجی برای افزایش عملکرد اطلاعات

برای بررسی تکرار پذیری دامنه و زمان نهفتگی امواج، مقادیر میانگین حاصل از آزمون اولیه - آزمون مجدد توسط آزمون ۱ مورد مقایسه قرار گرفتند. یافته‌های این آزمون نشان داد تفاوت معنی‌داری بین نتایج آزمون اولیه - آزمون مجدد وجود نداشت ($P < 0.05$). عبارت دیگر نتایج از تکرار پذیری لازم برخوردار بودند.

بحث

در مهره‌داران بویژه انسان مهمترین عامل ارتباط با محیط، حس بینایی است. این حس در تنظیم بخش مهمی از رفتارهای انسان از جمله رفتارهای مربوط به حرکت در محیط، جهت یابی، درک وضعیت و هدفمندی نقش اساسی دارد. حدود ۴۰ درصد از اطلاعاتی که از کلیه گیرنده‌های حسی به مغز وارد و در آنجا پردازش می‌شوند از طبق بینایی انسان صورت می‌گیرد. اما آیا قشر بینایی در نایینایان بدون استفاده می‌ماند؟ آیا افراد نایینایان نوایی حواس دیگر خود را توسعه می‌دهند به نحوی که نسبت به افراد بینایی عملکرد بهتری داشته باشند؟ عبارت دیگر آیا فقدان یک حس موجب برتری سایر حواس می‌گردد؟ برای پاسخ به این سوالات مطالعات بسیاری انجام شده است.

Axerlrod (1959) با حمایت از فرضیه جبران حسی غنیده دارد فقدان حس بینایی در نایینایان با حساسیت بیشتر حواس شنوایی و لامه جبران می‌شود. از طرف دیگر Loeb و Borenstien&Bross در سال ۱۹۷۲ و همچنین Bendell در سال ۱۹۸۲ هیچ تفاوتی در حساسیت فیزیولوژیک نایینایان و بینایان مشاهده نکردند. آنها برتری نایینایان را به تأثیر آموزش مداوم نسبت دادند.

Niemeyer, Starlinger و Niemeyer (1981) اعتقاد داشتند که در نایینایان برتری مهارت‌های شنوایی مرکزی وجود دارد. این امر ناشی از فقدان حس بینایی است که موجب تغییر در استفاده از سایر مجاری دریافت اطلاعات می‌شود. فرآیندی که می‌توان آنرا احتمالاً به پلاستیکی مغز نسبت داد.

در نایینایان وابستگی به دستگاه شنوایی به عنوان منبع اصلی اطلاعات به بالطبع منجر به تربیت بیشتر در مهارت‌های

می باشد که به صورت کوتاهتر بودن زمان نهفته قله امواج Nb و Pa نمود پیدا می یابد.

1. Sensory compensation 2. Neuroplasticity of brain

Naveen, Strinvias, Nirmala & Telles در مطالعه

(۱۹۹۷) فقط بین مقادیر زمان نهفته‌گی موج Nb در افراد بینا و نایبنا اختلاف معنی داری مشاهده شد. شاید یکی از دلایل تفاوت بین نتایج پژوهش حاضر با مطالعه مذکور ناشی از شرایط آزمون باشد. در پژوهش حاضر از سطح شدت ۱۰۰ دسی‌بل استفاده شد در حالی که در مطالعه یاد شده سطح شدت معادل ۸۰ دسی‌بل بود.

در مطالعه حاضر بین مقادیر دامنه موج Na در دو گروه تفاوت معنی داری مشاهده نشد ($P=0.722$). در این مورد همانطور که قبل اشاره شد پلاستیسیتی در ناحیه زیر قشری که منشاً این موج است نسبت به نواحی دیگر کمتر است و احتمالاً منطقه نقش کمتری در جبران حسی بر عهده دارد. در مطالعه Naveen و همکارانش در سال ۱۹۹۷ بین مقادیر دامنه در دو گروه نتایج مشاهده نشد. همچنین در این پژوهش بین مقادیر دامنه امواج Pb ($P=0.679$) و Nb ($P=0.881$) در افراد بینا و نایبنا تفاوت معنی دار وجود نداشت. این یافته نیز با مطالعه Naveen و همکارانش همخوانی دارد. عدم مشاهده تفاوت معنی دار بین مقادیر دامنه امواج افراد بینا و افراد نایبنا در پژوهش حاضر و مطالعه قبلی احتمالاً به دلیل روش اندازه‌گیری دامنه است. در مطالعات یاد شده برای اندازه‌گیری دامنه از روش مقایسه قله موج با خط پایه استفاده شده است. شاید استفاده از روش‌هایی نظیر دامنه قله به قله یا محاسبه سطح زیر منحنی برای اندازه‌گیری دامنه و یا افزایش تعداد افراد مورد بررسی بر نتایج مطالعه تأثیر داشته باشد.

به طور کلی نتایج پژوهش حاضر نشان دهنده وجود تغییرات در قشر شنوایی اولیه افراد نایبنا مادرزاد است به طوری که به علت جبران حسی، در این نواحی نوروپلاستیسیتی صورت می‌گیرد و در نتیجه سرعت پردازش اطلاعات شنوایی به دلیل عمل تسهیل و کارایی بیشتر فشر شنوایی در پردازش اطلاعات افزایش می‌یابد. بررسی‌ها نشان داده است که در افراد نایبنا مادرزاد سایر حواس به صورت نوعی مکانیسم جبرانی از عملکرد بهتری برخوردارند.

می‌گردد. اساس نوروپیزیولوژیک این توانایی کاملاً شناخته شده نیست. با این وجود مشخص است که پس از وقوع یک ضایعه هیچ نورون جدیدی به وجود نمی‌آید بلکه تکامل در حين رشد و افزایش میلیون‌دار شدن نشان می‌دهد که تغییرات ساختمانی در دستگاه عصبی امکان‌پذیر است.

به نظر می‌رسد که تغییرات سیناپسی اساس نوروپیزیولوژیک پلاستیسیتی عصبی است. مطالعات انجام شده روی حیوانات مبتلا به آسیب مغزی نشان داده است افزایش دریافت‌های حسی، که در اثر تمرین و فعالیت ایجاد می‌شود، از نظر بافت‌شناسی باعث بهبود کارکرد و افزایش رشد دندانهای می‌گردد.

مطالعه Wood و همکارانش در سال ۱۹۸۸ نشان داده است که آکسون‌های صدمه دیده در مغز میانی گربه‌های آزمایشگاهی، علاوه بر ترمیم شدن، سیناپس جدیدی ایجاد می‌نمایند. او چنین فرض کرد که جوانه زدن آکسون‌ها موجب بازگشت فعالیت رفلکسی می‌شود، به طوری که تخریب آنها محدوداً باعث ناپدید شدن رفلکس‌ها می‌گردد. احتمالاً علت بازگشت عملکرد در سیستم خودکار و نخاع و بعضی از قسمت‌های مغز، همین راههای عصبی جدید است هر چند که در حال حاضر این یافته‌ها در حد نتوری است با این وجود می‌توان گفت که پلاستیسیتی عصبی و توانایی نرون‌ها برای تطابق باش بستگی به موارد زیر دارد:

- فعال شدن نورون‌هایی که قبل از غیر فعال بوده‌اند.

- توانایی نورون‌های مجاور محل ضایعه در ایجاد آکسون‌های جانشی که سیناپس‌های جدید را بوجود می‌آورند.

- ایجاد تغییرات در حساسیت انتقال دهنده‌های شیمیایی.

بر این اساس، دستگاه عصبی برای کسب حداقل بهبودی ممکن باید از طریق بمباران حسی تحت فشار قرار گیرد. بنابراین بر طبق موارد گفته شده علت کاهش زمان نهفته‌گی موج در مطالعه حاضر، به پلاستیسیتی عصبی در کورنکس شنوایی مربوط می‌باشد.

به طور کلی وجود تفاوت معنادار در مقادیر زمان نهفته Nb نشان دهنده ایجاد تغییرات جبرانی در این سطح مغز (قشر شنوایی) است یعنی می‌توان گفت، احتمالاً بواسطه پلاستیسیتی عصبی، سرعت پردازش شنوایی در نایبناها بیشتر

خواهد کرد. لذا احتمالاً در تابنایان، مناطق فشر شنوایی توسعه بیشتری می‌یابند و به موجب این فرآیند، مهارتهایی همچون گوش دادن با دقیق بیشتری برای جبران حس از دست رفته وارد عمل می‌گردند، در مجموع می‌توان گفت مغز قادر است در جهت سازگاری با تغییرات طولانی مدت در محیط حسی فرد، ساختار عملکردی خود را تغییر دهد.

همچنین اعتقاد بر این است که یکپارچگی حسی می‌تواند منجر به سازماندهی مجدد بین حواس گردد. بنابراین بر مبنای تتابع این پژوهش و مطالعات قبلی می‌توان نتیجه گرفت که اگر یکی از گیرنده‌ها به دلایلی از رساندن اطلاعات به مغز محروم شود با گذشت زمان حواس دیگر برای جبران عملکرد آن حس و رساندن مغز به حداقل ظرفیت پردازش خود عمل

REFERENCES

1. Alho. K, Kujalo. T, Paavilainen. P, Summala. H & Naatanen. R. 1993 Auditory Processing in Visual brain areas, of the early blind; evidence from event-related potentials. *Electroencephalography and clinical Neurophysiology*- 86. PP 418-427.
2. Andy. J, Beynon-Adf. M. snik-paul, Vanden Broek. 2002 Evaluation of cochlear implant benefit with auditory cortical evoked potentials. *International Journal of Audiology*. Volume41. PP 429-435.
3. Brett. A: Martin and Arthur Boothroyd. 1990 cortical Auditory Event-Related potential in Response to periodic and aperiodic stimuli with the same spectral Envelope. *Ear and Hearing*. Volume 20. PP 33-44.
4. Brigitte Roder, Frank Rosler, Erwin Hennighausen and Fritz Nacker. 1997. Event-related Potentials during auditory and somatosensory discrimination in sighted and blind human subjects, *cognitive Brain Research*. Volume4. PP 77-93.
5. Brigitte Roder, Frank Rosler and Helen.J. Neville. 1999. Effects of inter-stimulus interval in Auditory event-related potentials in congenitally blind and normally sighted humans. *Neuroscience letters*. Volume264. PP 53-56.
6. Cindy. Ehlels and chris somes. 2002 Long Latency event-related potentials in mice; effects of stimulus characteristics and strain, *Brain Research*. Volume957. PP 117-128.
7. David.I., McPherson and Bopanna Ballachand. 2000 Middle and Long Latency Auditory Evoked Potential, *Auditory Diagnosis* edited by Ross J Roeser, Michael Valente, Holly Hosford downn. PP 471-501.
8. David R. stapells. 2002 Cortical Event-Related Potentials to Auditory stimuli, *Hand book of clinical Audiology* edited by Katz.J. 5th ed. PP 378-406.
9. Erwin R& Buchwald, J.S. 1986 Mid-latency Auditory Evoked Response; differential recovery cycle characteristics. *Electroence-phalography and Clinical Neurophysiology* 92. PP 204-214.
10. Gelfand S.A. 1997 Essentials of Audiology. Thieme Medical Publishers, Inc. PP 345-358.
11. Hall J.W. 1992 Hand book of Auditory Evoked Responses, Needham, MA, Allyn & Bacon.
12. Hall J.W and Mueller H.G. 1997 Audiologists Desk Reference, Needham, M.A, Allyn & Bacon. Vol.1 PP 389-428.
13. Helen J. Neville and Daphone Bavelier. 1998 Effects of Auditory and Visual deprivation on human brain development. Dc. PP 174-184.
14. Jerry L, Cranford and Douglas. Martin R. 1991 Age-Related Changes in Binaural Processing: Evoked Potential Findings, *The American Journal of otology*. Volume12. PP 357-364.
15. Jerry L, Northern, Marion P, Downs. 2002 physiologic Hearing tests, hearing in children edited Jerry L, Northern, Marion P. Downs. PP 248-249.
16. Jurgen kayser, Gerard E. Bruder, Craig E. Tenke, Barbara K. stuart, xavier F. Amador and Jack M.Gorman. 2001 Event-Related Brain Potentials (ERPs) in Schizophrenia for Tonal and phonetic Oddball tasks. *Biological psychiatry*. Volume49. PP 832-847.
17. Katz J. 1994 Hand book of Clinical Audiology, 4rd ed. Baltimore, Williams & Wilkins. PP 406-423.
18. Katz J. 2002 Hand book of clinical Audiology, 5rd ed. Baltimore, Williams & Wilkins. PP 378-406.
19. Martha A. Boose and Jerry L. Cran-ford. 1996 Auditory Event-Related Potentials in multiple sclerosis. *The American Journal of Otology*. Volume17. PP 165-170.
20. Martin O Driscoll, Manohar Bance, Christopher Moore and Richard T. Ramsden. 2000 Auditory Cortical Evoked Response in the congenitally Blind; Is there Evidence for Expanded Cortical Auditory Representation? *Cochlear implants*. PP 144-145.
21. Mercedes Atienza, Jose Luis Cantero and Carles Esceva. 2001 Auditory information processing during human sleep as revealed by event-related brain potentials, *clinical Neurophysiology*. Volume 112 PP 2031-2045.
22. Murvin. R. Hymel, Jerry. L. cran-Ford, Andrew Stuart. 1998 Effects of contralateral speech competition on Auditory event-related potentials recorded From elderly Listeners. *Brain map study*. *Journal of the American Academy of Audiology*. Volume95P385.

23. Naatanen. R. Cheour. M. Ceponiene R. 1998 Inter stimulus interval and auditory event-related potentials in children; evidence for multiple generators. *Electroen-cephalography and clinical Neurophy-siology*. Volume 108 PP 345-354.
24. Naveen.K.V, Sriivas.R.S, Nirmala.K.S. Nagendra. R.H.R&Telles.S. 1997 Middle Latency Auditory Evoked Potentials in Congenitally Blind and Normal Sighted Subjects. *International Journal Neuroscience*. Volume 90 PP 105-110.
25. Niemeyer W & Starlinger.L. 1981 Do the blind hear better? Investigations on auditory processing in congenital or early acquired blindness. II. Central Functions. *Audiology*, 20 PP 510-515.
26. Northern J.L. Downs M.P. 2002. Hearing in children, 5rd.ed, Lippincott Williams & Wilkins. PP 238-249.
27. Oades P. D and stern L.M and Walker M.K and Clark C.R and Kapoor. 1990 Event - related potentials and monoamines in autistic children on a clinical trial of fenfluramine. *International Journal of Psychophysiology*. Volume8. PP 197-212.
28. Peggy A. Oated, Diane kurtzberg and David R.stapells. 2002 Effects of sensorineural Hearing loss on Cortical Event-Related Potential and Behavioral measures of speech-sound processing. *Ear and Hearing*. Volume23, PP 399-415.
29. Peter Anderer, Heribert. V. Semlitsch, Bernd saletu. 1996 Multichannel Auditory event-related brain potentials; effects of normal aging on the scalp distribution of N1, P2, N2 and P300, latencies amplitudes. *Electroencephalography and clinical Neurophysiology*. Volume99. PP 458-472.
30. Ponton, Curtis.W, Don. manuel, Eggermont, Jos.J Waring, Michael D. masuda. 1996 Maturation of Human cortical Auditory Function; Differences Between Normal Hearing Children with Cochlear Implants. *Ear and Hearing*. Volume17 PP 430-437.
31. Rance. Gary, Cone. Wesson. Barbara, Wunderlich, Julia, Dowell, Richard. 2002 Speech Perception and Cortical Event-Related Potentials in children with Auditory Neuropathy. *Ear and Hearing*. Volume23 PP 239-253.
32. Robert D. Oades, Dieter Zerbin, Alexandra Dittmann-Balcar, Christian Eggers. 1996 Auditory event related potentials and difference wave topography in schizophrenic patients with/without active hallucinations and delusion; A comparison with young Obsessive-Compulsive-Disorder (OCD) and healthy subjects. *International Journal of Psychophysiology*. Volume22. PP 185-214.
33. Roeser R.J, 1996 *Audiology Desk Reference*. Thieme Medical Publishers. inc. PP 208-210.
34. Roeser R.J, Valente.M, Hosford-Dunn. H. 2000 *Audiology Diagnosis*. Thieme Medical publishers. Inc. PP 471-503.
35. Schneider B.A & Hamstra S.J. 1999 Gap detection thresholds as a function of tonal duration for younger and older listeners. *JASA*. Volume 106 PP 371-380.
36. Stach B.A. 1998 *Clinical Audiology An Introduction*, Singular Publishing group. PP 292-311.
37. Stach B.A. 1997 *Comprehensive Dictionary of Audiology*. 1st ed. williams & wilkins company.
38. Suzanne C. Purdy, Andrea S.Kelly, Merren G. Davise. 2002 Auditory Brainstem Response, Middle Latency Response and Late Cortical Evoked potentials in children with Learning Disabilities. *Journal American Academy of Audiology*. Volume13. PP 367-382.
39. Van Hooff J.C, DeBeer N.A.M, Brunia C.H.M, Cluitmans P.J.M, korsten H.H.M. 1997 Event-related Potential measures of information processing during general anesthesia. *Electroencephalography and clinical Neurophysiology*. Volume103. PP 268-281.
40. Wartman 2000 *Cochlear Implants*. Theieme Medical publisher, Inc. PP 144-145.
41. Whiting, Katherine A, Martin, Bretta, Stapells, David R. 1998 The effects of Broad band noise masking on Cortical Event-Related Potentials to speech sounds/ ba/ and /da/. *Ear and Hearing*. Volume19 PP 218-231.
42. Woods D.I, Clayworth C.C & Bach-Y-Rita. 1985 Early blindness reorganizes auditory processing in humans. In Abstracts, Society for Neuroscience, 15th Annual Meeting, Dallas TX. Oct 20-25. p449.
43. ZSussana Pincze, Peter Iakatos, Csaba Rajkai, Istvan ulbert, George Karmos. 2002. Effects of deviant and IDI/ISI on Auditory N1 and MMN in cat Auditory Cortex; Cognitive Brain Research. Volume13. PP 249-253.